

Sogneforstanderskaberne gjorde Indsillingerne. Der har været en vis Frygt, tilstede; som jeg troer er dreven vel vidt, idet Mange have meent, at Præsterne og Sogneforstanderskaberne vilde komme til at staae paa en spændt Fod ligeoverfor hinanden. Jeg kan ganske henholde mig til den ærede sidste Taler i denne Henseende. Jeg nærer aldeles ikke denne Frygt. Der er i Forveien mangfoldige Tilfælde, hvor Præsten og Sogneforstanderskabet staae ligesaa stærkt mod hinanden som ved dette Spørgsmaal. Hvis det samme Forhold vedbliver som nu, kunde Sognebeboerne maaskee snarere vise Misnoie, ligeoverfor Præsten. Nei, en Præst, der staaer i det rette Forhold og er, som han bør være, frygter aldeles ikke for dette. Det ærede Finantsminister httrede, at Præsterne burde fritages for disse Indberetninger; men jeg vil henstille til Thinget, om denne Betragtning bør tages til Følge. Jeg troer rigtignok, at Præsten vil kunne udføre dette Regnestykke ligesaa godt som Andre. — Da jeg nu engang har Ordet, skulde jeg gjøre en personlig Bemærkning til den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kred (Strøm). Jeg skal ikke berøve ham den Glæde, han havde, fordi jeg tog Hensyn til hans Ytringer; jeg kan tværtimod forsikre det ærede Medlem om, at jeg lytter til hans Ord med al mulig Opmærksomhed. Jeg vilde ønske, at den ærede Landstingsmand ligeledes vil tage Hensyn til, hvad jeg udtaler, naar jeg begrundet min Anskuelse, og i Særdeleshed, naar jeg benytter hans egne Udtalelser, hans egne Ord.

Strøm: Ja, at benytte Ens egne Udtalelser, hans egne Ord, kan skee paa forskjellig Maade; men sommetider kan man benytte dem paa en Maade, hvormed den Vedkommende aldeles ikke kan være tjent. Smidlertid er det jo ikke sleet her, saa at jeg ingensomhelst Grund har til at beklage mig. Jeg oplyste kun om, hvorledes jeg havde meent mine Ord. Forresten troer jeg ikke, at det ærede Medlem, der sidder bagved mig (Rasmussen), traf den egentlige Kjerne i det Forslag, jeg gjorde, og det Samme gjælder om, hvad den ærede Ordfører i den Anledning bemærkede, idet de bestandig talte, som om jeg derved søgte at faae uinteresserede

Mænd; men det er netop ikke Tilfældet; jeg har kun søgt ad en anden Veie end den, Lovforslaget gaaer, at finde interesserede Personer, men saaledes, at de komme til at staae ligeoverfor hinanden med lige Berettigelse. Endnu skal jeg, da jeg har Ordet, kun tillade mig at bemærke med Hensyn til, hvad et æret Medlem (Hass) anførte om mit Forslag, at det er en fuldstændig Misforstaaelse af det, naar han troer, at jeg havde stillet det saa upraktisk, at det skulde være for hvert enkelt Sogn, der skulde vælges. Jeg sagde netop udtrykkelig, at saaledes, som det var foreslaaet i Folkethinget, kunde det ikke gaae an; det var for stort et Apparat at sætte i Bevægelse, og det var derfor rigtigst at bestemme, at der skulde vælges herredsviis.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Mindretal (Hass):

§ 2 affattes saaledes:

„De maanedlige Indberetninger, som skulde lægges til Grund for Capitelstartens Ansættelse, skulde for Fremtiden omfatte alle Aarets 12 Maanedes.“

forkastedes med 38 Stemmer mod 1.

2) Forslag af Udvalgets Fleertal (Jensen, Milling, Møller og N. Pedersen):

Det af hele Udvalget stillede Forslag betegnes som § 1, og der tilføies en ny § 2, saalydende:

„Blandt de Maanedes, for hvilke Priserne skulde lægges til Grund for Capitelstartens Ansættelse, udgaaer September Maaned.“

der ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning erholdt 20 Stemmer imod og 19 for sig, forkastedes ved et derpaa foretaget Navneoprøb, som nedenstaaende Liste udviser, med 21 Stemmer mod 19.

Ja.

Jørgensen, F.; Christensen, B.; Foged; Frølund; Hansen, E.; Hansen, N.; Hansen, P.;